

14 desember 1917, om ervervelse av vannfall m. v., §§ 31 og 32 får tilsvarende anvendelse.

Departementet

tilråder:

Det tillates i samhøve med lov nr. 16 av 14 desember 1917 kap. IV A/S Namdalens Træsliperi å leie ytterligere inntil 1000 kW. elektrisk energi fra Nord-Trøndelag EV. på de betingelser som er tatt inn i Arbeidsdepartementets foredrag av 9 juli 1940.

16. Egersund komm. Elektrisitetsverk.

(Tillatelse til å regulere Nodlandsvatn m. fl. vatn i Grødemsvassdraget.)

Vedtatt i Administrasjonsrådets møte den 19 juli 1940.

I en søknad av 10 februar 1940 har Egersund komm. Elektrisitetsverk søkt om tillatelse til å regulere Nodlandsvann, Hyttevann, Liavann og Kydlandsvann i Grødemsvassdraget som ligger i Helleland og Eigersund herreder, Rogaland fylke.

Av søknaden hitsettes:

«I henhold til kgl. resolusjon av 6 januar 1939 om tillatelse til å regulere Smievann i Grødemsvassdraget i medhold av vassdragslovens § 26 lot Egersund kommunale elektrisitetsverk den 6 juni 1939 avholde ekspropriasjonsskjønn vedkommende 19 eiere og rettighetshavere, som mente sig berørt av regulering av Smievann i anledning av drift av elektrisitetsverk ved Grødemfossen i ovennevnte vassdrag.

Med de øvrige grunneiere og rettighetshavere fra og med Smievann til sjøen var der avsluttet kontrakter.

De saksøkte blev ved ekspropriasjonsskjønnet ingen erstatning tilkjent og overskjønn blev ikke forlangt.

Elektrisitetsverket er ferdigbygget og i drift.

Som anført på side 8 i Egersund kommunale elektrisitetsverks ansøknin av 9 mai 1938 om tillatelse til å regulere Smievann var elektrisitetsverkets kraftstasjon i Øgreyfoss i Øgreyvassdraget allerede dengang så sterkt belastet at ytterligere utbygning var nødvendig for å dekke behovet. Imidlertid viser det sig at behovet for elektrisk energi er øket så sterkt at også den foretatte ut-

bygning i Grødemsvassdraget vil bli altfor liten til å kunne dekke det stadig sterkere økende behov. Egersund kommunale elektrisitetsverk ønsker derfor også å foreta utbygning av den del av Grødemsvassdraget som ligger ovenfor Smievann ved senkning av Nodlandsvann, Hyttevann, Liavann og Kydlandsvann (Hegdalsvann).

Under henvisning til bilag 11—18 hermed og hvad der ovenfor er anført skal det oplyses at Egersund kommunale elektrisitetsverk eier og disponerer over den vesentligste del av vannføringen i vassdraget.

Hvorledes reguleringen tenkes iverksatt vil fremgå av bilag 1—9 og 19 hermed.

Ved disse senkningsarbeider vil den regulerede vannføring i Grødemsvassdraget bli forøket med ca. 14,7 mill. m³ (jfr. bilag 9 side 3).

Under henvisning til foranstående og til de hermed vedlagte bilag tillater man sig å andra om tillatelse til å regulere Nodlandsvann, Hyttevann, Liavann og Kydlandsvann overensstemmende med det som bilag 9 vedlagte reguleringsprosjekt forsåvidt angår disse vann, således at enhver grunneier eller rettighetshaver mot erstatning plikter å avstå den for anlegget nødvendige grunn og tåle de eiendomsbyrder og finne sig i den skade eller innskrenkning som reguleringen måtte medføre for eiendom eller eiendoms-herligheter.

Likeledes tillater man sig under henvisning til bilag 19 hermed å andra om at manøvreringsreglement må bli fastsatt.

Under henvisning til lov om vassdragsreguleringer § 10, 2. ledd, tillater man sig å andra om å bli fritatt for den i samme paragraf punkt 1 omhandlede avgift.

Man vilde være meget takknemlig om nærværende konsesjonsandragende kunde bli behandlet så snart som mulig.»

Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet uttaler i brev til dette departement 19 juni 1940:

«Av andragendet med bilag fremgår at behovet for elektrisk energi er øket så sterkt at byens kraftanlegg i Øygreifoss i Hellelandsvassdraget og den i 1938—39 foretatte utbygning av Grødemfossen og regulering av Smievann i Grødemsvassdraget — jfr. kgl. resolusjon av 6 januar 1939 — ikke lenger er tilstrekkelig. For å skaffe mer kraft ønsker elektrisitetsverket nå å regulere resten av de større vatn i dette vassdrag i følgende utstrekning:

	Normalvannstand	Areal	Oppd.	Senkn.	Reg.-høyde	Magasin	Omkostn. (ekskl. skadeserstatning)
	kote	km ²	m	m	m	mill. m ³	kr.
Hyttevatn	135	0,35	0	2	2	0,7	140 000
Nodlandsvatn	135	3,2	0	3	3	ca. 9	
Liavann	117,5	1,15	0	3	3	» 3	68 750
Kydlandsvatn	111	0,6	0	3,5	3,5	» 2	39 000
Tilsammen						14,7	247 750

1941

1942

Hovedstyret antar, alt tatt i betraktning, at betingelsene for at tillatelse kan meddeles er til stede, jfr. reguleringslovens § 8 og anbefaler sådan gitt.

Som vanlig ved kommunale reguleringer bør tillatelsen gis på ubegrenset tid, kommunen eier samtlige nyttbare fall nedenfor magasinet.

Da omhandlede vatn ligger utenfor ansøkerkommunen finner man ikke å kunne anbefale fritagelse for avgifter. Som forholdene ligger an og da reguleringen bare omfatter senkning er man stanset ved kr. 0,10 til staten og kr. 0,25 til kommuner pr. nat.HK. innvunnet ved reguleringen.

Alle fire vatn er forholdsvis små — det største er 3,2 km² — og antas å være undergitt eiendomsrett. Noen godtgjørelse en gang for alle til staten blir derfor ikke å kreve, jfr. reguleringslovens § 13.

Kraftavgivelse etter denne lovs § 12, 15 foreslås som ved Hellelandsvassdraget betinget med inntil 5 pst. til staten og inntil 10 pst. til kommuner med adgang for de kommuner hvis interesser berøres av reguleringen til senere under visse omstendigheter å kreve ytterligere kraft.

De øvrige betingelser i vedliggende utkast trenger antagelig ikke noen nærmere begrunnelse.

Hovedstyret har ikke noe å innvende mot at vannslipningen her som ved Smievatn foregår etter elektrisitetsverkets behov når det som ved dette påses at den tidligere flomvassføring ikke forøkes og at lågvassføringen ikke forminskes til skade for andres rettigheter. For å overholde dette kan det under visse forhold bli nødvendig å åpne bunnlukene hvorfor man tar avstand fra ansøkerens forutsetning i motsatt retning. For øvrig antar man at reglementet bør suppleres med de vanlige bestemmelser på samme måte som ved Smievatn, jfr. vedliggende utkast.

Begge utkast har vært forelagt ansøkeren og er vedtatt 15 juni 1940.

Andragendet er bekjentgjort i Lysingsbladet 30 mai og 4 juni 1940 (nr. 107 og nr. 109).

Sakens dokumenter følger.

Behandlet i møte den 11 juni 1940.»

Hovedstyrets utkast til reguleringsbetingelser er sålydende:

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Den kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler

deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften som ved reguleringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. nat.HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,25 pr. nat.HK.

Økningen av vannkraften beregnes på grunnlag av den økning av vassdragets lågvassføring som reguleringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreffer etter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantsikkerhet som skatter på fast eiendom og kan innføres på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 16, skal, for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen, men bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

VIII

1941

CXIX

1942

Hyttevatn reguleres i forbindelse med Nodlandsvatn. De 3 dammer som trenges er planlagt med frie overløp i høyde med nåværende normalvannstand og aktes dimensjonert med eventuell senere oppdemning for øye.

Hyttevatn og en del av Nodlandsvatn ligger i Helleland herred, resten av sistnevnte vatn samt Liavatn og Kydlandsvatn ligger i Eigersund herred.

Med det nevnte magasin regner ansøkeren å få en regulert vassføring på 1,95 m³/sek.

Foruten den utbygde 63 m høye Grødemsfoss eier Egersund kommune de ikke utbygde fall mellom Nodlandsvatn og Liavatn og mellom Kydlandsvatn og Smievatn på henholdsvis ca. 17,5 og ca. 37 m.

Skaden og ulempen ved reguleringen angis vesentlig å bestå i den virkning senkningen vil ha på fiskebestanden og fisket. Såvidt ansøkeren vet foregår dette vesentlig med not og støegarn når fisken om høsten søker elvene og grunnene for å gyte. De vanlige fiskeplasser kan da befryktes enten å bli helt tørrlagt eller vannstanden kan bli så lav at de nevnte fiskeredskaper ikke kan benyttes. Videre medfører senkningen at en del gjerder må forlenges.

Som en fordel ved reguleringen nevner ansøkeren at det vil bli bygd bruer ved Nodland og Imiseid istedenfor de steinklopper som nå finnes der.

Ansøkerens forslag til manøvreringsreglement går i hovedsaken ut på at tapning av driftsvann skal skje etter nærmere ordre fra reguleringsanleggets eier for å dekke Grødemsfoss kraftstasjons behov. Flommen forutsettes avledet gjennom overløpene uten at bunnlukene åpnes.

Elektrisitetsverket søker om å bli fritatt for å erlegge årlige avgifter til stat og kommuner.

Andragendet har vært til behandling i distriktet med følgende resultat:

Helleland og Eigersund herredsstyrer har i møter henholdsvis 24 februar og 30 mars 1940 enstemmig anbefalt det under forutsetning av at der blir betalt full erstatning for skaden på jord, fiske, skog o. l. samt for økede utgifter til gjerdehold. Helleland går ut fra at det blir betalt vanlige reguleringsavgifter og Eigersund foreslår kr. 1 pr. HK.

Ingeniøren for Rogaland fylkes Elektrisitetskontor anfører under 9 mai 1940 at anlegget i Grødemfoss med tilhørende regulering av Smievatn var beregnet som toppdriftsanlegg i samarbeid med kraftstasjonen i Øygrefoss. Utviklingen har imid-

lertid medført at det i verkets fordelingsområde er et sterkt behov for øket årskraft og man må da gå til ytterligere reguleringer. En økning i Egersund elektrisitetsverks yteevne vil også kunne komme de nordenfylliggende distrikter til gode, idet man ved forholdsvis enkle nyanlegg kan sende elektrisk energi over Jærens elektrisitetsverks fordelingslinjer til Maudal kraftanleggs fordelingsområde.

Han peker på at det bare blir foretatt senkning av vatna og at normalvannstanden for de enkelte av dem må kunne bestemmes av skjønnsretten hvis enighet herom ikke oppnås.

Under henvisning til herredsstyrenes uttalelser anbefaler han andragendet innvilget.

Fylkesmannen i Rogaland anbefaler også og anfører at det som forholdene nå er haster med å få saken i orden.

Inspektøren for Ferskvannsfiskeriene slutter seg 27 mai 1940 til herredsstyrenes uttalelser og anbefaler andragendet. Han har ikke noe å bemerke ved forslaget til manøvreringsreglement.

Hovedstyret skal bemerke:

Ved kgl. resolusjon av 7 september 1923, fornyet ved kgl. resolusjon av 10 oktober 1924, fikk Egersund bykommune tillatelse etter reguleringsloven av 1917 til å regulere flere vatn i Hellelandsvassdraget og ved kgl. resolusjon av 27 juni 1930 fikk Egersund komm. elektrisitetsverk tillatelse etter vassdragslovens § 25 til å regulere ennå et vatn i dette vassdrag. Manøvreringsreglementer ble fastsatt i forbindelse med regulerings-tillatelsene. Elektrisitetsverket fikk videre ved kgl. resolusjon av 6 januar 1939 tillatelse etter vassdragslovens § 25 til å regulere Smievatn i Grødemsvassdraget. Manøvreringsreglement for dette vatn ble fastsatt ved kgl. resolusjon av 10 februar s. å. Elektrisitetsverket søker nå om tillatelse til å regulere 4 andre vatn i sistnevnte vassdrag.

Fordeelene ved reguleringen består vesentlig i kraftinnvinningen som etter her ved kontoret oppstilte beregninger anslås til ca. 1 235 nat.HK. i Grødemsfoss (63 m) ca. 340 nat.HK. i fallet Nodlandsvatn—Liavatn (ca. 17,5 m) og ca. 725 nat.HK. i fallet Kydlandsvatn—Smievatn (ca. 37 m), tilsammen ca. 2 300 nat.HK. De to siste fall er som nevnt foran ikke utbygde.

Skaden og ulempen ved reguleringen består etter det som foreligger hovedsakelig i virkningen på fiskebestanden og fisket i vatna og i at gjerdeholdet blir dyrere.

13.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

14.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

For så vidt dammene manøvreres i strid med reglementet kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 200 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

15.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

16.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter hvert som utbygning skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesse berøres av reguleringen uansett den ovenfor betingede prosent for kraftavgivelse og uten

hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke etter hvert som kraft blir ledig kreve avgitt fra de av vassdragets vassfall der tilhører norske kommuner ytterligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelser i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett, hva enten ledningene tilhører anleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 prosent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 prosent. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy fordi bare en mindre del av den kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

17.

Anleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelse av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

VIII

1941

XIX

1942

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

6.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mere enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisdifferens — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusiv toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

7.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

8.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmateriale). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæ-

ren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller husleid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier og bruer, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier og bruer som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende fattigkommune dens utgifter til fattigunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

18.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Hovedstyrets utkast til manøvreringsreglement er sålydende:

1.

Reguleringsgrensene er:

	Øvre kote	Nedre kote	Reg.høyde i m
Nodlandsvatn	135	132	3,0
Hyttevatn	135	133	2,0
Liavatn	117,5	114,5	3,0
Kydlandsvatn	111	107,5	3,5

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øye at den tidligere flomvassføring såvidt mulig ikke forøkes. Heller ikke må lågvassføringen forminskes til skade for andres rettigheter. — For øvrig foregår vannslipningen etter Egersund komm. elektrisitetsverks behov.

3.

Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammene til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over avleste vannstander samt observeres og noteres, om det forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement.

5.

Mulig tvist om dette reglements forståelse avgjøres med bindende virkning av vedkommende departement.

6.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

En legger ved sakens dokumenter med plan for reguleringen datert desember 1939.

Departementet skal bemerke:

Fordelen ved reguleringen vil vesentlig bestå i en kraftøkning på i alt ca. 2 300 nat.HK., herav ca. 1 235 nat.HK. i fall som allerede er utbygget.

Skaden vil vesentlig bestå i skade på fiske og dyrere gjerdehold som følge av at vatnene blir senket.

Departementet antar med Hovedstyret at betingelsene for å gi reguleringstillatelsen er til stede, idet den skade eller ulempe som reguleringen antas å ville medføre, må ansees for å være av mindre betydning i sammenlikning med de fordeler som oppnås ved reguleringen, herved også tatt i betraktning de påregnelige omkostninger ved gjennomførelsen av foretagendet, jfr. reguleringslovens § 8.

Tillatelsen foreslås gitt på ubegrenset tid. En finner med Hovedstyret ikke å kunne tilråde fritagelse for avgifter til stat og kommuner. Disse avgifter er foreslått satt til henholdsvis kr 0,10 og kr. 0,25 pr. innvunnen nat.HK.

Videre er det foreslått betinget kraftavståelse til stat og kommuner med henholdsvis 5 pst. og 10 pst. med adgang for de kommuner hvis interesser berøres av reguleringen til senere under visse omstendigheter å kreve avstått ytterligere kraft.

For øvrig er betingelsene de vanlige.

Departementet vil rå til at det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen i samsvar med Hovedstyrets forslag.

Søknaden om reguleringstillatelse er kunn gjort på lovlig måte.

Arbeidsdepartementet

tilråder:

1. I samhøve med lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 tillates det Egersund kommunale Elektrisitetsverk å regulere Nodlandsvatn, Hyttevatn, Liavatn og Kydlandsvatn i Grødemsvassdraget i det vesentlige i samsvar med søknad av 10 februar 1940 og dermed fremlagt plan, datert desember 1939, alt på de betingelser som er tatt inn i Arbeidsdepartementets foredrag av 19 juli 1940.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen i samsvar med det utkast som er tatt inn i ovennevnte foredrag som gjeldende inntil videre.